

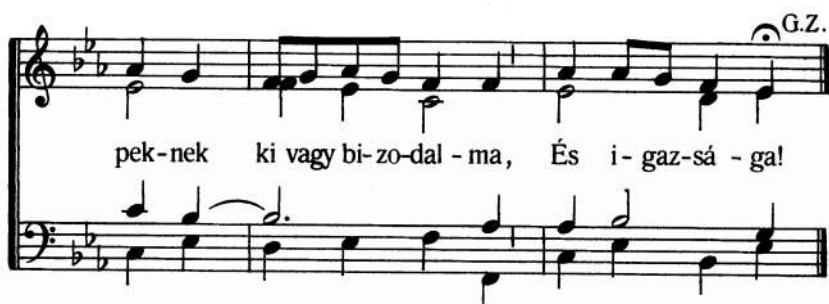
Debrecen, 1774.

Ál-dott légyKrisz-tus, e vi-lág-nak U - ra!

A - tya Is-ten- nek sze-re-tő szent Fi - a ! Bű-nös né -

pek-nek ki vagy bi-zo-dal - ma, És i-gaz-sá - ga! G.Z.

2. Hallgasd meg mostan mi könyörgésünket, / Fordítsd mireánk kegyesen szemedet: / Jelentsd meg hozzánk a te jó kedvedet, / És szerelmedet.

3. Kérünk, Úr Isten, hogy légy segítségül, / Gondot viselvén a mi életünkről, / Lelki és testi minden szükségünkről, / Üdvőségünkről!

4. Ne nézzed a mi számtalan bűnünket, / Birjad lelkünket és mi életünket; / Csak te viseljed minden mi ügyünket, / Ne hagyj bennünket.

5. Senki bűnunktől meg nem szabadíthat, / Senki lelkünkben meg nem vigasztalhat, / Kívüled senki meg nem oltalmazhat, / Meg nem nyugtathat.

6. Mert te egyedül érettünk fáradtál, / Mi bűneinkért csak te szomjúhoztál, / Kegyetlen halált mikoron kóstoltál, / Értünk áldoztál.

7. Csak te vagy azért a mi oltalmazónk, / Te vagy megváltónk és megszabadítónk, / Te vagy az éltünk és egy bizodalunk, / Minden jóságunk.

8. Azért tekints ránk, kegyelmes Istenünk, / Ki vagy egyedül a mi reménységünk, / Ne hagyj tetőled elidegenednünk, / Sem tévelyednünk.

9. Ne uralkodjék a bűn mi szívünkben, / Semmi gonoszság ne legyen lelkünkben, / Az ártatlanság fényljk erkölcsünkben, / Egész éltünkben.

10. Dicséret legyen Atya Úr Istennek, / És néked egyetlen Egyszülöttének, / És egyetemben Szentlélek Istennek, / Megszentelőknek.

Debrecen, 1815.